

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

B u d a p e s t

Ügyszám: IV/987-3/2015.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: <u>IV/987-3/2015</u>	
Érkezett: <u>2015 JÚL 15.</u>	
Példány: <u>1</u>	Kezelőiroda: <u>[Signature]</u>
Melléklet: <u>2</u> db	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [redacted] a csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm, [redacted] ügyvéd útján a Tisztelt Alkotmánybíróság előtt fenti ügyszámon folyamatban lévő alkotmányjogi panasz eljárásban az alábbi

hiánypótlást

terjesztem elő.

A Tisztelt Alkotmánybíróság hiánypótló végzésében foglalt felhívásának megfelelően kérem, hogy az Alaptörvény 24. cikkének (2) bekezdés d) pontja, illetve az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL.I. törvény (Abtv.) 27. §-a alapján járjon el és állapítsa meg a Kúria 2014. december 15-én kelt, Bfv.I.1456/2014/4. sz. végzésének alaptörvény-ellenességét, és semmisítse azt meg, mivel sérti az Alaptörvény IV. cikkének (2), valamint XXVIII. cikkének (7) bekezdését. Alkotmányjogi panasz iránti kérelmemet kizárólag ezen alaptörvény-ellenes felülvizsgálati végzés megsemmisítésére kívánom pontosítani, a hivatkozott alaptörvényi rendelkezésekbe ütközés folytán.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

A Kúria által az ismételt felülvizsgálati ügy tárgyában hozott Bfv.I.1456/2014/4. sz. végzése sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való jogot.

Ügyemben első fokon megismételt eljárásban a Fővárosi Bíróság 2008. október 22-én kelt 13.B.1045/2005/250. sz. ítéletében, büntetőjogi felelősséget megállapító döntése alapján tizenhét év fegyházbüntetés és tíz év közügyektől eltiltás került kiszabásra velem szemben.

A másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla a 2011. január 20. napján kihirdetett 2.Bf.273/2009/34. számú ítéletével megváltoztatta az elsőfokú bíróság ítéletét, s a kiszabott szabadságvesztés tartamát tizenöt év fegyházbüntetésre enyhítette. Kimondta továbbá, hogy mivel az 1978. évi IV. törvény (Btk.) elkövetéskori rendelkezései enyhébb megítélést tesznek lehetővé, a 2. §-ban foglaltak miatt a Btk. 2003. február 28-ig hatályban volt 47. § (4) bekezdésének c.) pontját is alkalmazni rendelte, mely alapján a szabadságvesztés végrehajtása alóli feltételes szabadlábra helyezést kizártnak rendelte el. E jogszabályhely alkalmazását az Ítéltábla azzal indokolta, hogy az elbíráláskor hatályos Btk. rendelkezései szerint a később alaptörvény-ellenesnek nyilvánított 85. § (4) bekezdésének figyelembevételével velem szemben életfogytig tartó szabadságvesztés kiszabásának lenne helye. Ezért az elbíráláskori Btk.-szabályok alkalmazásától a Fővárosi Ítéltábla eltekintett, és az elkövetéskor még

hatályban volt szabályokat rendelte alkalmazni, többek közt az azóta hatályon kívül helyezett 47. § (4) bekezdésének c.) pontját.

Ezen ítélettel szemben jogi képviselőm által kezdeményezett felülvizsgálati eljárás megindítását a Kúria 2013. január 20-án kelt, Bfv.II.302/2012/5. számú végzésével elutasította.

2014. július 15-én az Alkotmánybíróság 23/2014 (VII. 15.) AB határozatával a fent hivatkozott Btk. 85. § (4) bekezdését alaptörvény-ellenessége folytán megsemmisítette, melynek következményeként a Tisztelt Alkotmánybíróság elrendelte az Abtv. 45. § (6) bekezdése alapján a megsemmisített rendelkezés alkalmazásával meghozott, jogerős határozattal lezárt büntetőeljárások felülvizsgálatát.

2014. szeptember 17-én jogi képviselőm a Kúria előtt ismételten felülvizsgálati indítványt terjesztett elő, melynek előterjesztése alapjául a Be. 416. § (1) bekezdés c.) pontját, valamint a fenti 23/2014 (VII. 15.) AB határozatot jelölte meg, s ezen indítványban hivatkozott arra, hogy annak ellenére, hogy az Ítélet tábla a terheltre nézve „kedvezőbb” elkövetéskori Btk.-rendelkezéseket alkalmazta, közvetett módon alkalmazni találta az elbíráláskor hatályban volt, de utóbb megsemmisített Btk. 85. § (4) bekezdését is, mivel pont ezen jogszabályi rendelkezésre hivatkozva tekintett el az új büntető törvény visszaható erejének figyelembe vételétől.

A Kúria az álláspontom szerint -- alaptörvény-ellenes Bfv.I.1456/2014/4. számú végzésével 2014. december 15-i keltezéssel elutasította jogi képviselőm ismételt felülvizsgálati indítványát, mivel annak benyújtására nem talált jogalapot, ezt pedig azzal indokolta, hogy a jogi képviselőm által megjelölt, Be. 416. § (1) bek. c.) pontjában foglalt ok a kifogásolt ítéletre nézve nem áll fenn, hiszen pont nem az alaptörvény-ellenes elbíráláskori rendelkezések, hanem az elkövetéskor hatályban volt törvény került alkalmazásra.

Indokolás

A Kúria ismételt felülvizsgálati eljárás tárgyában hozott végzése sérti az Alaptörvény XXVII. Cikkének (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való jogot, amely szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 3. § (1) bekezdése alapján *„mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt vádról a bíróság döntsön.”* A (3) bekezdés alapján *„a bíróság, az ügyész és a nyomozó hatóság határozatai, valamint az ügyész és a nyomozó hatóság intézkedései ellen, illetve a bíróság, az ügyész és a nyomozó hatóság intézkedésének elmulasztása miatt e törvényben meghatározottak szerint jogorvoslatnak van helye.”* A bírósági eljáráshoz való jog és a jogorvoslat joga kardinális elemei a tisztességes eljáráshoz való jognak, melyet az Alaptörvény Szabadság és Felelősség rész XXVIII. Cikkében rögzít, mely mindenkinek jogot biztosít arra, hogy az ellene emelt bármely vádat a törvényben felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el. Cséka Ervin meghatározása szerint a jogorvoslathoz való jog

lehetőséget teremt a már bekövetkezett eljárási tévedésnek, a helytelen, törvényt sértő határozatok orvoslására annak érdekében, hogy a hibás döntés jogkövetkezményei lehetőleg ne álljanak be, illetve minél előbb megszűnjenek. Az Alkotmánybíróság határozata alapján az okozott jogi, illetve eljárási hibát kellett volna orvosolni a felülvizsgálat során. A Kúria ennek elutasításával olyan lehetőségtől fosztott meg, melynek eredményeként a létrejött alaptörvényt sértő döntést nem orvosolták. A Kúriára nézve kötelező jelleggel került meghatározásra az orvoslási kérelem elbírálása, melynek nem teljesítése révén következett be a tisztességes eljáráshoz való jogom sérelme.

Az Alkotmánybíróság 23/2014. (VII. 15.) számú határozatának 3. pontja előírja, hogy felül kell vizsgálni valamennyi olyan jogerős határozattal lezárt büntetőeljárást, amelyekben az ítélet meghozatalára az 1978. évi IV. tv. 85. § (4) bekezdésében alkalmazásával került sor. A felülvizsgálat tehát jelen esetben kötelező lett volna. A Kúria döntése – miszerint a fenti ügyben tett ismételt felülvizsgálati kérelmemet elutasította – sérti az Alaptörvény XXVIII. Cikkének (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való jogot, mivel azáltal, hogy tévesen arra a következtetésre jut, hogy a felülvizsgálattal támadott ítéletben a Tisztelt Alkotmánybíróság által megsemmisített jogszabályhely alkalmazására valójában nem került sor, megfoszt az egyébként törvényi rendelkezésekben biztosított kötelező felülvizsgálat lehetőségétől. Tehát a Kúria számomra nem biztosította annak lehetőségét, hogy az alaptörvény-ellenes rendelkezésre alapított döntéssel szembeni jogorvoslattal éljek. Álláspontom szerint mind formai, mind tartalmi szempontból érvényesíthető jogorvoslati joggal rendelkezem, melynek érdemi elbírálásától és érvényesítésétől az ismételt felülvizsgálati indítvány elutasításával megfosztottak.

A Kúria, az ismételt felülvizsgálati eljárás tárgyában hozott végzésének alapjául azt az indokot jelölte meg, hogy a kifogásolt ítéletre nézve az indítvány benyújtásának nélkülöz mindenféle jogalapot, hiszen éppen nem az alaptörvény-ellenes elbíráláskori rendelkezések, hanem az elkövetéskor hatályban volt törvény került alkalmazásra.

Álláspontom szerint azonban a Fővárosi Ítéletábrla ítéletének meghozatalakor alkalmazta a 1978. évi IV. törvény 85. § (4) bekezdését, mivel amennyiben az Alkotmánybíróság által alaptörvény-ellenesnek minősített rendelkezést az elbíráláskor hatályos Btk. nem tartalmazta volna, akkor a Fővárosi Ítéletábrla az elbíráláskor hatályos Btk.-t mint a vádlottra nézve kedvezőbbet alkalmazta volna a büntetés kiszabásánál, és ez alapján a vádlottat nem zárta volna ki a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségéből. Tehát az Ítéletábrla in concreto az utóbb megsemmisített jogszabályhelyre tekintettel tért vissza az elkövetéskor hatályban lévő szabályokhoz, ily módon alkalmazásra került az alaptörvény-ellenesnek nyilvánított rendelkezés is. Álláspontom szerint, mivel a Tisztelt Alkotmánybíróság éppen egy alaptörvény-ellenes büntető rendelkezés ex tunc hatályú megsemmisítése miatt kötelezte az ezen jogszabály figyelembevételével elbírált ügyek ismételt felülvizsgálatát, a Kúria téves döntést hozott abban a tekintetben, hogy az ismételt felülvizsgálat nem lehetséges, miszerint a kérdéses ítéletnek pont nem a 85. § (4) bekezdés szolgált indokolási alapjául. Valójában azonban kifejezetten arra tekintettel alkalmazta az elkövetéskori jogszabályi rendelkezést a Fővárosi Bíróság, s mivel az ismételt felülvizsgálat során – ahogyan azt a felülvizsgálati indítványomban is jeleztem – megsemmisített jogszabályhelyre tekintettel a rám nézve

előnyösebb. elbíráláskor hatályban lévő Btk. szabályai irányadóak, tehát a feltételes szabadságra bocsátás lehetősége esetemben nem zárható ki.

Az Alkotmánybíróság 5/1992. (I. 30.) AB határozata szerint a jogorvoslati jog mint alkotmányos alapjog megköveteli, hogy az érdemi, ügydöntő, az elítélt helyzetét, jogait lényegesen befolyásoló határozat tekintetében a jogorvoslat biztosítsa a döntést hozó szervtől eltérő más szerv részéről a felülvizsgálatot, az állásfoglalást a döntés helyessége, törvényessége tekintetében, esetleg a döntés megváltoztatásának vagy hatályon kívül helyezését. Vagyis a jogorvoslathoz való jog mint alkotmányos alapjog immanens tartalma az érdemi határozatok tekintetében a más szervhez vagy ugyanazon szervezeten belüli magasabb fórumhoz fordulás lehetősége.

Jogorvoslathoz való jogosultságomat, a fentebb ismertettek alapján, az Ítéletábra által hozott döntésben foglalt alkotmányellenes rendelkezés figyelembevételére alapozom. Az Alkotmánybíróság határozata alapján alanyi joggal rendelkeztem ügyem ismételt felülvizsgálatára, melynek a Kúria érdemben nem tett eleget.

A Kúria ismételt felülvizsgálati eljárásában hozott végzése következtében az Alaptörvény IV. cikkének (2) bekezdése szerinti szabadsághoz való jog törvényes keretek közötti korlátozásának elve is sérül, mivel ha a jogszabály egészének értelmezése során nem merülhet fel, hogy egy rendelkezés megsemmisítése következtében a törvény visszaható hatállyal történő alkalmazása már enyhébb megítélést tesz lehetővé, a Btk. 2. §-ában foglaltak önmagukban értelmetlenné és kiszámíthatatlanná válnak.

A fentiekben kifejtettekre tekintettel a Kúria végzése következtében a szabadsághoz való jogom is sérül, amelyet ugyan a Fővárosi Ítéletábra az irányadó törvényi okokból korlátozott, azonban azért, hogy a Kúria az ismételt felülvizsgálat lehetőségét megtagadta mégpedig az Abtv. 45. § (6) bekezdésében, illetve a Bc. 416. § (1) bekezdés c.) pontjában foglaltak figyelmen kívül hagyásával, a szabadsághoz való jogom a feltételes szabadságra bocsátás kizártságának okán a törvényben meghatározott okok és a törvényben meghatározott eljárás sérelmével került korlátozásra. Az Ítéletábra pontosan az elbíráláskor hatályban volt de az AB határozat folytán visszamenőlegesen megsemmisített törvényhelyet nem alkalmazta, azonban a Btk. a megsemmisített rendelkezés nélkül minden tekintetben kedvezőbb jogkövetkezményeket tartalmazott az elkövetéskori jogszabályhoz képest. Így a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségét is fenntartotta volna számomra.

Hangsúlyozni kívánom, hogy az elbíráláskor hatályban volt büntető törvénybeli rendelkezések a fenti AB határozat következtében összességében jóval kedvezőbb megítélést tettek volna lehetővé ügyemben. A Kúria végzésében alaptörvény-ellenes módon értelmezte a Büntető Törvénykönyv, valamint a büntetőeljárás kódex rendelkezéseit, s a védői felülvizsgálati indítvány ha csak az AB határozat tükrében is, de feltétlenül megalapozottnak tekinthető.

Indítványom tárgyát szolgáló bírósági határozatokkal szemben rendelkezésre álló, valamennyi jogorvoslati lehetőséget kimerítettem, a Kúria fent hivatkozott, megismételt

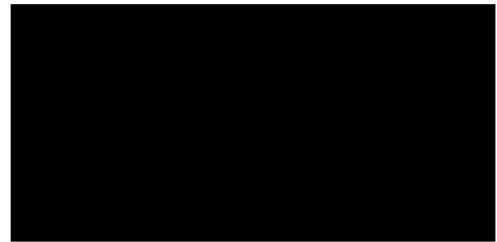
felülvizsgálati eljárásában hozott Bfv.I.1456/2014/4. sz. végzését további fellebbezéssel, illetve felülvizsgálati indítvánnyal megtámadni már nem lehet.

Nyilatkozom, hogy a törvényi kizártság okán további felülvizsgálati eljárás ügyemben nincs folyamatban a Kúria előtt. Nyilatkozom, hogy a fenti álláspontom szerint alaptörvény-ellenes bírósági döntéssel szemben törvényi kizártság okán perújítást nem állt módomban kezdeményezni.

A Tisztelt Alkotmánybíróság hiánypótló végzésében foglaltaknak megfelelően jelen levelemhez eredetben csatolom jogi képviselőm meghatalmazását, valamint az adatkezelési jognyilatkozatot.

Budapest, 2015. július 10.

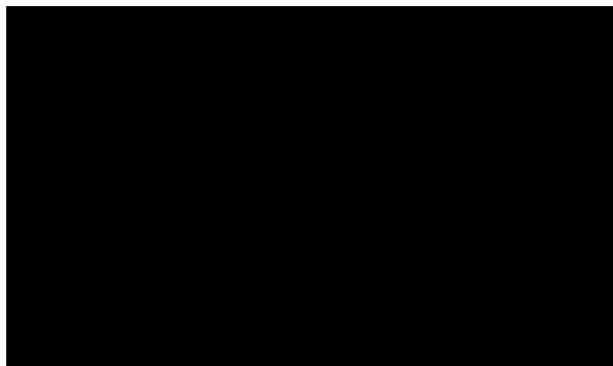
Tisztelettel:

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

B u d a p e s t

 (tart.hely: Sopronkőhida,
Büntetésvégrehajtási Intézet)

alkotmányjogi panasza

az ügyemben a **Kúria** által a
Bfv.I.1456/2014/4. sz. alatt hozott
végzésével szemben

Budapest, 2015. július 10.

